

Kedves testvéreim, a következő gondolatok jutottam eszembe a választott igeréssel kapcsolatban. Jézus elmondja tanítványainak, hogy el fog menni. Ők ezt úgy fogják fel, magukra maradnak. Ez hideg zuhanyként érte őket. Ahhoz megy, aki Őt küldte. Láthatóvá vált a tanítványai arcára kiült döbbenet. Itt hagy a Mester, mi lesz velünk? Akiben bízunk, akiről azt gondoltuk, Ő fogja Izraelt diadalra vinni. Eszükbe sem jutott a döbbenettől, hogy megkérdézzék, hova mégy, és mért kell elmenned?

Aztán kezdett bennük Jézus szava valósággá válni. Tudták róla, amit mond, az úgy van. A feltámadásával kapcsolatban is beigazolódott, hogy minden úgy történt, ahogy mondta.

Mi lesz velünk, Jézus nélkül?

Jézus megokolja elmenetelét. Hasznokra lesz, ha elmegyek, mert elküldöm a „Bátorítót”. Isten Szentlelkét, Aki a valóságban szemmel nem látható módon lesz köztetek. Itt maradt tanítványainak bátorító módon, segítőként. Ezt a segítőt vajon csak a tizenkét tanítvány kapta? Szerintem nem. Mindenki, aki tanítványa lesz Jézusnak, az a Mestertől akar tanulni. Az Ő Szent Lelke épít, buzdít, vigasztal bennünket. *Ne féljete!* (Mt 10,26,10; 28,10; 30)

Én itt maradok a világ végezetéig veletek. (Jn 14,23)

A Jópásztor nem hagyja magukra az övéit, ez a SZERETETNEK ellentmondana.

Azt is mondja, az én juhaim hallják az Én hangomat.

Meg kellett tanulniuk a felnőtté válást Jézus tanítványainak is. Amíg velük volt a Mester, Ő felügyelt mindent, és helyreigazította őket sok esetben. (Ki a nagyobb egymás között, (Lk 9,46) még a gonosz szellemek is engedelmeskednek nekünk (Lk 10,17,20 stb.)

Aki magában hordta az Égi Békét, abban az Isten Szent Lelke munkálkodott. Ha Jézus nem megy el, a Bátorítót nem tudja elküldeni, a tanítványok nem nőnek fel soha. A gyerekeinknek is meg kell tanulniuk a felelős felnőtté válást. Ez a helyes út. Jézus segített a tanítványainak, amikor problémáerdőbe kerültek. Ha eljön, megítéli a világot igazságos döntésben; a vétek az, hogy nem hittek benne. (Mt 7,2,) Jézus elmondja, az Atyához megy, ahonnan jött és többé nem látják Őt. A világ fejedelme ítélet alatt van, és azok is, akik hozzá tartoznak.

Végítéletről beszél Jézus (Mt 13,39-40, Mt 41-42.) vagy az életünk végét jelöli? Lehet mind a kettő igaz. (Mt 12,18, 36-37.)

Kundra István, Budapest